

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 333

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 aprilie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
52.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului	2–7
53.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	8–14
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
43.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2008 privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de S.C. DISTRIGAZ SUD — S.A.	15
44.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale realizat de S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L.	15–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Având în vedere prevederile art. 249 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care creează obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a transpune în dreptul intern directivele comunitare, ținând seama că Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunea transfrontalieră a societăților de capitaluri este în vigoare în statele membre de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, termenul de transpunere acordat acestora fiind 15 decembrie 2007, având în vedere că Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 de modificare a directivelor Consiliului 78/855/CEE și 82/891/CEE, cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale pe acțiuni, trebuie transpusă de statele membre până la data de 31 decembrie 2008, dată fiind necesitatea asigurării cadrului legal intern care să faciliteze aplicarea directă a Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene și a Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene, observând angajamentele asumate de autoritățile române prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, constatând interpretarea contradictorie în practica judecătorească a anumitor prevederi ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social subscris va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuire de profit.”

2. După articolul 70 se introduce un nou articol, articolul 70¹, cu următorul cuprins:

„Art. 70¹. — Actele de dispoziție asupra bunurilor unei societăți comerciale pot fi încheiate în temeiul puterilor conferite reprezentanților legali ai societății, după caz, prin lege, actul constitutiv sau hotărârile organelor statutare ale societății adoptate în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale actului constitutiv al societății, nefiind necesară o procură specială și în formă autentică în acest scop, chiar dacă actele de dispoziție trebuie încheiate în formă autentică.”

3. La articolul 142 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) stabilirea politicilor contabile și a sistemului de control financiar, precum și aprobarea planificării financiare;”

4. La articolul 227, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă procedura prevăzută la alin. (2) nu este îndeplinită, la expirarea duratei menționate în actul constitutiv orice persoană interesată sau Oficiul Național al Registrului Comerțului poate sesiza judecătorul-delegat pentru constatarea dizolvării societății.

(4) Lichidarea și radierea societății se efectuează potrivit dispozițiilor art. 237 alin. (6)—(10).”

5. La articolul 241, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) data situațiilor financiare ale societăților participante, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile fuziunii sau ale divizării;”

6. La articolul 243³, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Examinarea proiectului de fuziune sau, după caz, de divizare și întocmirea raportului prevăzut la alin. (1) nu vor fi necesare dacă toți acționarii/asociații sau toți deținătorii altor valori mobiliare care conferă drepturi de vot la fiecare dintre societățile participante la fuziune sau la divizare decid astfel.”

7. La articolul 244 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) dacă este cazul, raportul întocmit potrivit prevederilor art. 243³;”

8. La articolul 244, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul divizării, dacă toți acționarii/asociații sau deținătorii altor valori mobiliare care conferă drepturi de vot decid astfel, nu sunt necesare redactarea raportului prevăzut de art. 243² și punerea la dispoziția acționarilor/asociaților a documentelor prevăzute de art. 244 alin. (1) lit. b) și d).”

9. La articolul 251, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Procedurile de anulare și de declarare a nulității fuziunii sau divizării nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de 6 luni de la data la care fuziunea sau divizarea a devenit efectivă, în temeiul art. 249, sau dacă situația a fost rectificată.”

10. La titlul VI, după capitolul II se introduce un nou capitol, capitolul III, cuprinzând articolele 251²—251¹⁹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Fuziunea transfrontalieră

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare. Competența jurisdicțională

Art. 251². — (1) Societățile pe acțiuni, societățile în comandită pe acțiuni, societățile cu răspundere limitată — persoane juridice române — și societățile europene cu sediul social în România pot fuziona, în condițiile prezentei legi, cu societăți comerciale care au sediul social sau, după caz, administrația centrală ori sediul principal în alte state membre

ale Uniunii Europene sau în state aparținând Spațiului Economic European, denumite în continuare *state membre*, și care funcționează în una dintre formele juridice prevăzute de art. 1 din Directiva Consiliului 68/151/CEE din 9 martie 1968, de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul art. 58 al doilea paragraf din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L065 din 14 martie 1968, cu modificările ulterioare, sau cu societăți europene cu sediul social în alte state membre.

(2) Societățile pe acțiuni, societățile în comandită pe acțiuni, societățile cu răspundere limitată — persoane juridice române — și societățile europene cu sediul social în România pot fuziona cu societăți comerciale care au sediul social sau, după caz, administrația centrală ori sediul principal în alte state membre și care, fără a se încadra în tipurile de entități prevăzute la alin. (1), au personalitate juridică, dețin un patrimoniu propriu ce reprezintă singura sursă care asigură garantarea obligațiilor sociale și sunt supuse unor formalități de publicitate similare celor prevăzute de Directiva Consiliului 68/151/CEE, dacă legea aceluși stat membru permite astfel de fuziuni.

(3) Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor prezentului capitol organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și fondurile închise de investiții, reglementate de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte entități având ca obiect de activitate plasamentul colectiv al resurselor atrase de la public și care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și ale căror titluri pot fi răscumpărate, direct sau indirect, la cererea deținătorilor, din activele entității respective.

(4) În cazul în care societatea absorbantă este o societate în comandită pe acțiuni, înființată și funcționând potrivit legii române, acționarii societății absorbite vor fi întotdeauna acționari comanditari ai societății în comandită pe acțiuni absorbante, dacă nu se prevede altfel în hotărârea de aprobare a proiectului de fuziune.

Art. 251³. — Competența de verificare a legalității fuziunii, sub aspectul procedurii pe care o urmează societățile participante la fuziune — persoane juridice române sau societățile europene cu sediul social în România — și, dacă este cazul, societatea nou-înființată — persoană juridică română sau societate europeană cu sediul social în România —, aparține judecătorului delegat la oficiul registrului comerțului unde sunt înmatriculate societățile persoane juridice române sau societățile europene cu sediul social în România participante la fuziune, inclusiv societatea absorbantă, ori, dacă este cazul, societatea nou-înființată.

SECȚIUNEA a 2-a

Etape. Efecte. Nulitate

Art. 251⁴. — (1) *Fuziunea transfrontalieră*, în sensul prezentei legi, este operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți, dintre care cel puțin două sunt guvernate de legislația a două state membre diferite, sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului lor unei alte societăți în schimbul repartizării către acționarii/asociații societății sau societăților absorbite de acțiuni/părți sociale la societatea absorbantă și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor/părților sociale astfel repartizate; sau

b) mai multe societăți, dintre care cel puțin două sunt guvernate de legislația a două state membre diferite, sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului lor unei societăți pe care o constituie, în schimbul repartizării către acționarii/asociații lor de acțiuni/părți sociale la societatea nou-înființată și, eventual, al unei plăți în numerar de

maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor/părților sociale astfel repartizate;

c) o societate este dizolvată fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului său unei alte societăți care deține totalitatea acțiunilor sale/părților sociale sau a altor titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală.

(2) Plata în numerar poate fi superioară valorii prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă legislația a cel puțin unuia dintre statele membre a căror naționalitate o dețin societățile participante la fuziune sau societatea nou-înființată permite depășirea acestui procent.

Art. 251⁵. — (1) Administratorii sau membrii directoratului societăților care urmează a participa la fuziune întocmesc un proiect comun de fuziune care trebuie să cuprindă cel puțin:

a) forma, denumirea și sediul social ale tuturor societăților participante la fuziune;

b) forma, denumirea și sediul social ale societății nou-înființate, dacă este cazul;

c) condițiile alocării de acțiuni/părți sociale la societatea absorbantă sau la societatea nou-înființată;

d) rata de schimb a acțiunilor/părților sociale și cuantumul eventualelor plăți în numerar;

e) data de la care acțiunile/părțile sociale prevăzute la lit. c) dau deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept;

f) drepturile acordate de către societatea absorbantă sau nou-înființată deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și celor care dețin alte valori mobiliare în afară de acțiuni sau măsurile propuse în privința acestora;

g) orice avantaj special acordat experților care evaluează proiectul de fuziune și membrilor organelor administrative sau de control ale societăților implicate în fuziune;

h) informații privind evaluarea patrimoniului transferat societății absorbante sau societății nou-înființate;

i) data de la care tranzacțiile societății absorbite sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societății absorbante sau nou-înființate;

j) efectele fuziunii asupra locurilor de muncă ale angajaților societăților participante la fuziune;

k) data situațiilor financiare ale societăților participante care au fost folosite pentru a se stabili condițiile fuziunii;

l) dacă este cazul, informații privind mecanismele de implicare a angajaților în definirea drepturilor acestora de a participa la activitatea societății absorbante sau nou-înființate.

(2) La proiectul prevăzut la alin. (1) va fi anexat proiectul actului constitutiv al societății ce urmează a fi înființată, respectiv proiectul de act modificator al actului constitutiv al societății absorbante.

Art. 251⁶. — (1) Proiectul comun de fuziune, semnat de reprezentanții societăților participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde sunt înmatriculate societățile comerciale persoane juridice române și/sau societățile europene cu sediul în România, participante la fuziune.

(2) Proiectul comun de fuziune, vizat de judecătorul-delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului-delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înainte datelor ședințelor în care adunările generale urmează a hotărî asupra fuziunii.

(3) Extrasul prevăzut la alin. (2) trebuie să cuprindă cel puțin următoarele mențiuni:

a) forma, denumirea și sediul social ale fiecărei societăți participante la fuziune;

b) oficiul registrul comerțului la care au fost depuse documentele prevăzute la art. 251⁵;

c) condițiile în care își pot exercita dreptul de opoziție creditorii societății.

Art. 251⁷. — (1) Administratorii/membrii directoratului societăților care participă la fuziune trebuie să întocmească un raport scris, detaliat, în care să explice proiectul de fuziune și să precizeze fundamentul său juridic și economic.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se pune la dispoziția acționarilor/asociațiilor, iar, în cazurile prevăzute la art. 251¹⁰, și a reprezentantului angajaților sau, în cazul în care nu a fost desemnat, a angajaților, la sediul societății, cu cel puțin 30 de zile înaintea datei ședinței în care adunarea generală urmează a hotărî asupra fuziunii. În cazul în care societatea deține o pagină de internet proprie, raportul se publică și pe pagina de internet, pentru liberul acces al acționarilor/asociațiilor și angajaților.

Art. 251⁸. — (1) Unul sau mai mulți experți, persoane fizice ori juridice, acționând pe seama fiecăreia dintre societățile persoane juridice române sau societățile europene cu sediul în România, care participă la fuziune, dar independent de acestea, sunt desemnați de către judecătorul-delegat pentru a examina proiectul comun de fuziune și a întocmi un raport scris către acționari/asociați.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) va preciza dacă rata de schimb a acțiunilor/părților sociale este corectă și rezonabilă. Raportul va indica, de asemenea, metoda sau metodele folosite pentru a determina rata de schimb propusă, va preciza dacă metoda sau metodele folosite sunt adecvate pentru cazul respectiv, va indica valorile obținute prin aplicarea fiecăreia dintre aceste metode și va conține opinia experților privind ponderea atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii reținute în final. Raportul va descrie, de asemenea, orice dificultăți deosebite în realizarea evaluării.

(3) La cererea comună a societăților care participă la fuziune, inclusiv a celor care au naționalitatea altui stat membru, judecătorul-delegat desemnează unul sau mai mulți experți acționând pentru toate societățile participante, dar independent de acestea.

(4) Fiecare dintre experții desemnați în conformitate cu prezentul articol are dreptul de a obține de la oricare dintre societățile care participă la fuziune toate informațiile și documentele relevante și de a face toate investigațiile necesare.

(5) Prin hotărâre a tuturor acționarilor/asociațiilor societăților participante la fuziune se poate renunța la examinarea proiectului de fuziune și la întocmirea raportului prevăzut la alin. (1).

Art. 251⁹. — (1) Creditorii societăților comerciale — persoane juridice române sau societăți europene cu sediul în România — care iau parte la fuziune au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. Orice astfel de creditor, a cărui creanță este anterioară datei publicării proiectului de fuziune și care nu este scadentă la data publicării, poate face opoziție în condițiile prevăzute la art. 62.

(2) Opoziția suspendă executarea fuziunii până la data la care hotărârea judecătorească devine irevocabilă, în afară de cazul în care societatea debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.

Art. 251¹⁰. — (1) Dacă societatea absorbantă sau nou-înființată este o societate europeană cu sediul social în România, administratorii societăților participante la fuziune asigură respectarea dreptului de implicare a angajaților în activitatea societății europene, în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 187/2007 privind procedurile de informare, consultare și alte modalități de implicare a angajaților în activitatea societății europene.

(2) Dacă în una sau mai multe dintre societățile participante guvernate de legislația altui stat membru funcționează un mecanism de implicare a angajaților în activitatea societății de tipul celui prevăzut de art. 2 lit. k) din Directiva 2001/86/CE din

8 octombrie 2001 pentru completarea statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor sau un alt mecanism de cointeresare a angajaților, societatea absorbantă sau nou-înființată — persoană juridică română — este obligată să instituie un astfel de mecanism, devenind aplicabile, în mod corespunzător, prevederile art. 3 alin. (1) și (2), art. 4—7, art. 10 alin. (1) și (2) lit. a), g) și h), art. 11—24, 27 și 28 din Hotărârea Guvernului nr. 187/2007.

(3) În cazul în care societatea absorbantă sau societatea nou-înființată este o persoană juridică română, organele de conducere ale societăților participante la fuziune în care funcționează mecanisme de implicare a angajaților pot, fără o negociere prealabilă, să se supună dispozițiilor de referință prevăzute de art. 12—23 din Hotărârea Guvernului nr. 187/2007 sau să respecte aceste prevederi începând cu data înregistrării în registrul comerțului a modificării actului constitutiv al societății absorbante sau cu data înmatriculării societății nou-înființate, despre opțiune urmând a se face mențiune în proiectul de fuziune.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), grupul special de negociere poate decide cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor săi care reprezintă cel puțin două treimi dintre angajați, inclusiv voturile membrilor care reprezintă angajații din cel puțin două state membre diferite, să nu declanșeze negocieri sau să înceteze negocierile deja inițiate și să admită aplicarea dispozițiilor de referință din Hotărârea Guvernului nr. 187/2007.

(5) Atunci când în cadrul societății persoană juridică română, care rezultă din fuziunea transfrontalieră, va funcționa un sistem de implicare a angajaților, administratorii sau, după caz, membrii directoratului au obligația să asigure protecția drepturilor angajaților rezultând din acest mecanism în cazul unei fuziuni de drept intern ulterioare, pentru o perioadă de 3 ani de la data la care fuziunea transfrontalieră a produs efecte.

(6) În cazul în care, după negocieri prealabile, se aplică normele-standard de participare, adunarea generală a asociațiilor/acționarilor poate decide limitarea proporției de reprezentanți ai angajaților în cadrul consiliului de administrație/directoratului societății care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere. Cu toate acestea, în cazul în care în una dintre societățile care fuzionează reprezentanții angajaților au constituit cel puțin o treime din consiliul de administrație sau de supraveghere, limitarea decisă de adunarea generală a asociațiilor/acționarilor nu poate avea ca efect reducerea proporției de participare a angajaților la mai puțin de o treime.

Art. 251¹¹. — (1) În termen de cel mult două luni de la expirarea termenului de opoziție prevăzut la art. 62 sau, după caz, de la data la care fuziunea poate fi efectuată în conformitate cu prevederile art. 251⁹ alin. (2), adunarea generală a fiecăreia dintre societăți hotărăște asupra proiectului comun de fuziune, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv.

(2) Când acțiunile sunt de mai multe categorii, hotărârea asupra fuziunii este subordonată rezultatului votului pe categorii, dat în condițiile art. 115.

(3) În cazurile prevăzute la art. 251¹⁰, adunarea generală a acționarilor/asociațiilor poate condiționa aprobarea fuziunii de ratificarea expresă de către adunarea generală a mecanismelor de implicare a angajaților în activitatea societății absorbante sau nou-înființate.

(4) Atunci când fuziunea are ca efect mărirea obligațiilor acționarilor/asociațiilor uneia dintre societățile participante — persoane juridice române —, hotărârea adunării acționarilor/asociațiilor se ia cu unanimitate de voturi.

Art. 251¹². — (1) Acționarii/asociații care nu au votat în favoarea hotărârii adunării generale prin care a fost aprobată fuziunea au dreptul de a se retrage din societate și de a solicita cumpărarea acțiunilor lor/părților sociale de către societate.

(2) În cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, dreptul de retragere va fi exercitat în conformitate cu prevederile art. 134.

(3) Prin excepție de prevederile art. 226, în cazul societăților cu răspundere limitată, dreptul de retragere se va exercita prin aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 134.

(4) Acționarii/asociații pot face aplicarea dreptului de retragere reglementat de prezentul articol, doar dacă:

a) legislația tuturor statelor membre, a căror naționalitate o dețin societățile participante la fuziune, prevede un sistem de protecție a asociațiilor similar celui prevăzut de alin. (1)—(3);

b) societățile participante la fuziune, guvernate de legislația altui stat membru care nu conferă asociațiilor un drept de retragere din societate, au acceptat în mod expres ca asociații societății — persoană juridică română — să facă uz de acest drept, făcându-se mențiune în acest sens în hotărârea adunării generale de aprobare a fuziunii.

Art. 251¹³. — (1) În cazul fuziunii prin absorbție, judecătorul-delegat dispune înregistrarea în registrul comerțului a actului modificator al actului constitutiv al societății absorbante — persoană juridică română sau societate europeană cu sediul social în România — după verificarea existenței certificatelor sau a documentelor similare care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, emise de autoritățile competente din celelalte state membre în care au sediul social ori, după caz, administrația centrală sau sediul principal celelalte societăți participante la fuziune, și a termenului în care acestea au fost depuse la oficiul registrului comerțului, termen ce nu poate depăși 6 luni de la emitere.

(2) Dacă prin fuziune se înființează o nouă societate — persoană juridică română —, controlul de legalitate va fi efectuat în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru forma de societate a cărei constituire a fost convenită, cu verificarea în prealabil a certificatelor sau a documentelor similare prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care prin fuziune se înființează o societate europeană cu sediul social în România, controlul de legalitate al fuziunii și al îndeplinirii condițiilor de înființare a societății va fi efectuat potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene și de prezenta lege.

(4) Judecătorul-delegat verifică, dacă este cazul, și caracteristicile mecanismelor de implicare a angajaților în activitatea societății absorbante sau nou-constituite.

(5) Dacă societatea absorbantă sau societatea nou-înființată este persoană juridică guvernată de legislația altui stat membru, inclusiv o societate europeană cu sediul social într-un alt stat membru, judecătorul-delegat verifică legalitatea hotărârii de fuziune, depusă de către administratorii/membrii directoratului la oficiul registrului comerțului în care este înregistrată societatea — persoană juridică română —, și pronunță o încheiere prin care se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege de către societatea comercială — persoană juridică română. Încheierea este comunicată societății — persoană juridică română — la sediul acesteia.

(6) Judecătorul-delegat poate pronunța încheierea prevăzută la alin. (5), chiar dacă procedura declanșată de cererile de retragere a acționarilor/asociațiilor în conformitate cu art. 251¹² este în curs, în încheiere indicându-se faptul că răscumpărarea acțiunilor/păților sociale nu este încă finalizată. Retragerile efectuate de acționarii/asociații în conformitate cu art. 251¹² sunt opozabile societății absorbante sau nou-înființate și acționarilor/asociațiilor acesteia.

Art. 251¹⁴. — (1) În cazul fuziunii prin absorbție, actul modificator, vizat potrivit art. 251¹³ alin. (1), se transmite, din oficiu, spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiuala societății.

(2) Dacă prin fuziune se constituie o nouă societate — persoană juridică română sau o societate europeană cu sediul în România —, aceasta este supusă formalităților de publicitate prevăzute de prezenta lege pentru forma de societate convenită.

(3) Oficiul registrului comerțului unde este înmatriculată societatea absorbantă sau societatea nou-înființată va notifica de îndată, pe cheltuiuala societății, realizarea fuziunii autorităților similare din statele membre în care sunt înmatriculate societățile participante la fuziune, în vederea radierii acestora.

(4) Oficiul registrul comerțului unde sunt înmatriculate societățile comerciale absorbite — persoane juridice române — radiază din registrul comerțului aceste societăți, în temeiul notificării comunicate de autoritatea similară din statul membru a cărui naționalitate o deține societatea absorbantă sau societatea nou-înființată.

(5) În cazul în care prin fuziunea transfrontalieră este constituită o societate europeană cu sediul în România, Oficiul Național al Registrului Comerțului, pe cheltuiuala părților, comunică Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, în vederea publicării, un anunț care cuprinde: denumirea societății, numărul de înmatriculare în registrul comerțului în care este înmatriculată, data înmatriculării, numărul Monitorului Oficial al României în care a fost publicată încheierea judecătorului-delegat de înmatriculare a societății.

Art. 251¹⁵. — (1) Fuziunea are următoarele consecințe:

a) transferul, atât în raporturile dintre societatea absorbită și societatea absorbantă/nou-înființată, cât și în raporturile cu terții, către societatea absorbantă/nou-înființată al tuturor activelor și pasivelor societății absorbite;

b) acționarii sau asociații societății absorbite/participante la fuziune devin acționari, respectiv asociați ai societății absorbante/nou-înființate, în conformitate cu regulile de repartizare stabilite în proiectul de fuziune;

c) societatea absorbită, respectiv societățile care formează noua societate prin fuziune încetează să existe.

(2) Fuziunea produce efecte:

a) în cazul constituirii unei societăți, de la data înmatriculării acesteia în registrul comerțului;

b) în cazul fuziunii prin absorbție, de la data înregistrării în registrul comerțului a actului modificator al actului constitutiv, cu excepția cazului în care, prin acordul părților, se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, care nu poate fi însă ulterioară încheierii exercițiului financiar curent al societății absorbante sau societăților beneficiare și nici anterioară încheierii ultimului exercițiu financiar încheiat al societății sau societăților care își transferă patrimoniul, și controlul judecătorului-delegat prevăzut de art. 251¹³ alin. (1);

c) în cazul în care prin fuziune se constituie o societate europeană, de la data înmatriculării acesteia.

(3) Drepturile și obligațiile societăților absorbite decurgând din raporturile de muncă și care există la data intrării în vigoare a fuziunii transfrontaliere se transferă de la data prevăzută la alin. (2) societății absorbante sau nou-înființate.

(4) Niciuna dintre acțiunile societății absorbante nu poate fi schimbată cu acțiuni la societatea absorbită, deținute:

a) fie de către societatea absorbantă sau de către o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societatea respectivă;

b) fie de către societatea absorbită sau de către o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societatea respectivă.

Art. 251¹⁶. — (1) Administratorii societății absorbite sau ai celor ce au format noua societate răspund civil față de asociații acelei/aceleor societăți pentru neregularitățile comise în pregătirea și realizarea fuziunii.

(2) Experții care întocmesc raportul prevăzut la art. 251⁸, pe seama societății absorbite sau a societăților ce formează noua

societate, răspund civil față de asociații acestor societăți pentru neregularitățile comise în îndeplinirea îndatoririlor lor.

Art. 251¹⁷. — În cazul unei fuziuni prin absorbție, prin care una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți care deține toate acțiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală, nu se aplică prevederile art. 251⁵ alin. (1) lit. c), d) și e), art. 251⁸, art. 251¹⁵ alin. (1) lit. b) și ale art. 251¹⁶.

Art. 251¹⁸. — (1) Dacă societatea absorbită este o persoană juridică având naționalitatea altui stat membru și care deține 90% sau mai mult din capitalul social al societății/societăților absorbite, dar nu totalitatea acestuia, societatea participantă la fuziune — persoană juridică română — nu este obligată să solicite efectuarea raportului experților prevăzut la art. 251⁸, decât dacă legislația statului membru a cărui naționalitate o deține societatea absorbantă prevede această obligație.

(2) În cazul în care relația dintre societatea absorbantă și cea absorbită este cea prevăzută la alin. (1), pronunțarea încheierii judecătorului-delegat, emiterea în temeiul acesteia și comunicarea certificatului sau a documentului similar prevăzut de art. 251¹³ alin. (5) nu sunt necesare decât dacă legislația statului membru a cărui naționalitate o deține societatea absorbantă prevede această obligație.

Art. 251¹⁹. — (1) Nulitatea unei fuziuni poate fi declarată numai prin hotărâre judecătorească.

(2) Nulitatea fuziunii nu poate interveni după data la care aceasta a produs efecte, dată stabilită potrivit art. 251¹⁵ alin. (2).

(3) Procedurile de anulare și de declarare a nulității nu pot fi inițiate dacă situația a fost rectificată. Dacă neregularitatea ce poate conduce la declararea nulității unei fuziuni poate fi remediată, instanța competentă acordă societăților participante un termen pentru rectificarea acesteia.

(4) Hotărârea definitivă de declarare a nulității fuziunii va fi înaintată din oficiu de către instanța oficiilor registrului comerțului de la sediile societăților implicate în fuziune.”

11. **Articolul 267 se abrogă.**

12. **După articolul 270², se introduce un nou titlu, titlul VII¹, denumit „Societatea europeană”, cuprinzând articolele 270^{2a}) — 270^{2e}), cu următorul cuprins:**

„Titlul VII¹

Societatea europeană

Art. 270^{2a}). — Societăților europene cu sediul în România le sunt aplicabile prevederile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 2.157/2001 din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene, cele ale prezentului capitol, precum și cele privitoare la societățile pe acțiuni, în măsura compatibilității lor cu dispozițiile regulamentului comunitar.

Art. 270^{2b}). — (1) Societățile europene cu sediul social în România au personalitate juridică de la data înmatriculării în registrul comerțului.

(2) O societate europeană nu poate fi înmatriculată în registrul comerțului decât după încheierea unui acord privind implicarea angajaților în activitatea societății, în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 187/2007.

(3) În termen de 30 de zile de la înregistrare, Oficiul Național al Registrului Comerțului va comunica Jurnalului Oficial al Uniunii Europene un anunț privind înmatricularea societății. Anunțul va cuprinde informațiile prevăzute de art. 14 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2.157/2001.

Art. 270^{2c}). — (1) Orice societate europeană înmatriculată în România își poate transfera sediul social într-un alt stat membru.

(2) Proiectul de transfer, vizat de judecătorul-delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe

cheltuiala societății, cu cel puțin 30 de zile înaintea datei ședinței în care adunarea generală extraordinară urmează a hotărâri asupra transferului.

(3) Hotărârea adunării generale privind transferul sediului social al societății europene într-un alt stat membru se adoptă în condițiile art. 115 alin. (2). În cazul în care acționarii reprezentând majoritatea capitalului social sunt prezenți sau reprezentanți, decizia poate fi adoptată cu majoritate simplă.

Art. 270^{2d}). — (1) Creditorii societăților europene ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de transfer și care nu sunt scadente la data publicării pot face opoziție în condițiile art. 62.

(2) Opoziția prevăzută la alin. (1) suspendă executarea operațiunii până la data la care hotărârea judecătorească devine irevocabilă, în afară de cazul în care societatea debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditorii ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.

Art. 270^{2e}). — (1) Acționarii care nu au votat în favoarea hotărârii adunării generale prin care a fost aprobat transferul sediului într-un alt stat membru au dreptul de a se retrage din societate și de a solicita cumpărarea acțiunilor lor de către societate.

(2) Dreptul de retragere poate fi exercitat în termen de 30 de zile de la data adoptării hotărârii adunării generale.

(3) Acționarii vor depune la sediul societății, alături de declarația scrisă de retragere, acțiunile pe care le posedă sau, după caz, certificatele de acționar.

(4) Prețul plătit de societate pentru acțiunile celui ce exercită dreptul de retragere va fi stabilit de un expert autorizat independent, ca valoare medie ce rezultă din aplicarea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de legislația în vigoare la data evaluării. Expertul este numit de judecătorul-delegat, în conformitate cu dispozițiile art. 38 și 39. Costurile de evaluare vor fi suportate de societate.

(5) Judecătorul-delegat, ulterior verificării legalității transferului, pronunță o încheiere ce atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 3—5 din prezenta lege și a celor prevăzute de art. 8 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2.157/2001.

(6) Ulterior radierii societății europene transferate, oficiul registrului comerțului va comunica Jurnalului Uniunii Europene, pe cheltuiala societății, un anunț privind radierea societății din registrul comerțului din România ca urmare a transferului sediului acestuia într-un alt stat membru.”

Art. II. — Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Judecătorul-delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radierii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radierii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.”

2. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) Judecătorul-delegat la oficiul registrului comerțului are competența de a verifica îndeplinirea actelor și formalităților prealabile fuziunii, în cazul în care la constituirea fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

prin fuziune a unei societăți europene sau a unei societăți cooperative europene participă o societate comercială sau o societate cooperativă — persoană juridică română —, precum și în cazul fuziunii transfrontaliere la care participă o societate comercială de naționalitate română ori o societate europeană cu sediul în România.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător în cazul transferului sediului unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene din România în alt stat membru.”

Art. III. — Sunt considerate ca fiind valabil încheiate actele de dispoziție asupra bunurilor unei societăți comerciale, încheiate de reprezentanții legali ai acesteia în temeiul puterilor de reprezentare rezultând din hotărârile sau împuternicirile întocmite sub semnătură privată, în conformitate cu regulile din actul constitutiv și cu celelalte reglementări interne ale societății comerciale, dacă respectiva împuternicire a fost acordată de către organele statutare ale societății, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a actelor constitutive ale societății și a hotărârilor organelor statutare ale societății.

Art. IV. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, *societatea europeană* este societatea pe acțiuni constituită în condițiile și prin mecanismele prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2.157/2001 din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene.

(2) *Societatea cooperativă europeană* reprezintă, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, societatea al cărei capital este divizat în părți sociale, care are ca obiect principal satisfacerea nevoilor și/sau dezvoltarea activităților economice și sociale ale membrilor săi și care este constituită în condițiile și prin mecanismele prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.435/2003 din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene.

Art. V. — (1) Societățile comerciale — persoane juridice române — aparținând uneia dintre categoriile prevăzute la art. 251² alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și societățile europene cu sediul social în România, care au calitatea de titulari ai dreptului de proprietate asupra unui teren pe teritoriul acesteia, pot participa la o fuziune

transfrontalieră în care societatea absorbantă sau societatea nou-înființată este persoană juridică ce are naționalitatea unui alt stat membru numai după împlinirea unui termen de 5 ani de la data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) În cazul în care patrimoniul societăților prevăzute la alin. (1) cuprinde terenuri agricole, acestea pot participa la o fuziune transfrontalieră în care societatea absorbantă sau societatea nou-înființată este persoană juridică ce are naționalitatea unui alt stat membru sau societate europeană cu sediul în alt stat membru numai după împlinirea unui termen de 7 ani de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. VI. — Articolul 46 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat nu se aplică fuziunii transfrontaliere reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune:

1. Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2005/56/CE din 26 octombrie 2005 privind fuziunea transfrontalieră a societăților de capitaluri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 310 din 25 noiembrie 2005;

2. Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2007/63/CE din 13 noiembrie 2007 de modificare a directivelor Consiliului 78/855/CEE și 82/891/CEE, cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale pe acțiuni, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 300/47 din 17 noiembrie 2007.

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, astfel cum este modificată prin prezenta ordonanță de urgență, constituie cadrul legal intern necesar aplicării directe a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 2.157/2001 din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 294 din 10 noiembrie 2001, și a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.435/2003 din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 207 din 18 august 2003.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale,

Ovidiu Ioan Silaghi

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 21 aprilie 2008.

Nr. 52.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Având în vedere obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și necesitatea de a transpune în legislația internă Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 309 din 25 noiembrie 2005, și Directiva 2006/70/CE a Comisiei Europene din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 214 din 4 august 2006,

întrucât termenul-limită de implementare pentru toate statele membre a fost 15 decembrie 2007, neexistând derogări pentru noile state membre,

văzând și necesitatea adoptării unor măsuri privind aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul, care însoțesc transferurile de fonduri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 345 din 8 decembrie 2006,

se impune modificarea în regim de urgență a cadrului legal, fiind vorba de o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) prin *tranzacție suspectă* se înțelege operațiunea care aparent nu are un scop economic sau legal ori care, prin natura ei și/sau caracterul neobișnuit în raport cu activitățile clientului uneia dintre persoanele prevăzute la art. 8, trezește suspiciunea de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism;

d) prin *transferuri externe în și din conturi* se înțelege transferurile transfrontaliere, astfel cum sunt acestea definite potrivit reglementărilor naționale în materie, precum și operațiunile de plăți și încasări efectuate între rezidenți și nerezidenți pe teritoriul României;”

2. La articolul 2, după litera d) se introduc șapte noi litere, literele e)—k), cu următorul cuprins:

„e) prin *instituție de credit* se înțelege orice entitate care desfășoară una dintre activitățile definite de art. 7 alin. (1) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007;

f) prin *instituție financiară* se înțelege orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, alta decât instituția de credit, care desfășoară una ori mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b)—l) și n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, inclusiv oficiile poștale și alte entități specializate care prestează servicii de transfer de fonduri și cele care desfășoară activități de schimb valutar. Intră în această categorie și:

1. asigurătorii, reasigurătorii și brokerii de asigurare și/sau reasigurare, autorizați potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu

modificările și completările ulterioare, precum și sucursalele aflate pe teritoriul României ale asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări autorizați în alte state membre;

2. societățile de servicii de investiții financiare, consultanții de investiții, societățile de administrare a investițiilor, societățile de investiții, operatorii de piață, operatorii de sistem, așa cum sunt definiți potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia;

g) prin *relație de afaceri* se înțelege relația profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale persoanelor prevăzute la art. 8 și despre care, la momentul inițierii, se consideră a fi de o anumită durată;

h) prin *operațiuni ce par a avea o legătură între ele* se înțelege operațiunile aferente unei singure tranzacții decurgând dintr-un singur contract comercial sau înțelegere de orice natură între aceleași părți și a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici de 15.000 euro ori echivalentul în lei, atunci când acestea sunt efectuate în cursul aceleiași zile bancare, în scopul evitării cerințelor legale;

i) prin *bancă fictivă* se înțelege o instituție de credit ori o instituție care desfășoară activitate echivalentă, înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică, respectiv conducerea și administrarea activității și evidențele instituției nu sunt situate în acea jurisdicție, și care nu este afiliată la un grup financiar reglementat;

j) prin *furnizori de servicii pentru societățile comerciale și alte entități sau construcții juridice* se înțelege orice persoană fizică sau juridică care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți comerciale sau alte persoane juridice;

2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți sau are calitatea de asociat al unei societăți în comandită ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice sau intermediază ca o altă persoană să exercite aceste funcții ori calități;

3. furnizează un sediu social, un domiciliu ales sau orice alt serviciu legat de o societate comercială, o societate în comandită sau orice altă persoană juridică ori construcție juridică similară;

4. are calitatea de fiduciar în derularea unor activități fiduciare exprese sau a altor operațiuni juridice similare ori intermediază ca o altă persoană să exercite această calitate;

5. acționează sau intermediază ca o altă persoană să acționeze ca acționar pentru o persoană, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația comunitară sau cu standarde fixate la nivel internațional;

k) prin *grup* se înțelege un grup de entități, așa cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007.”

3. După articolul 2 se introduc două noi articole, articolele 21 și 22, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În sensul prezentei legi, *persoane expuse politic* sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii direcți ai familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante.

(2) Persoanele fizice care exercită, în sensul prezentei legi, funcții publice importante sunt:

a) șefii de stat, șefii de guverne, membrii parlamentelor, comisarii europeni, membrii guvernelor, consilierii prezidențiali, consilierii de stat, secretarii de stat;

b) membrii curților constituționale, membrii curților supreme sau ai altor înalte instanțe judecătorești ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin intermediul unor căi extraordinare de atac;

c) membrii curților de conturi sau asimilate acestora, membrii consiliilor de administrație ale băncilor centrale;

d) ambasadorii, însărcinații cu afaceri, ofițerii de rang înalt din cadrul forțelor armate;

e) conducătorii instituțiilor și autorităților publice;

f) membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale.

(3) Niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a)—f) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare. Categoriile prevăzute la alin. (2) lit. a)—e) cuprind, după caz, funcțiile exercitate la nivel comunitar sau internațional.

(4) Membrii direcți ai familiilor persoanelor expuse politic sunt:

a) soțul/soția;

b) copiii și soții/soțiile acestora;

c) părinții.

(5) Persoanele cunoscute public ca asociați apropiați persoanelor fizice care exercită funcții publice importante sunt persoanele fizice despre care este de notorietate că:

a) împreună cu una dintre persoanele prevăzute la alin. (2) dețin ori au o influență semnificativă asupra unei persoane juridice ori entități sau construcții juridice ori au o relație de afaceri strânsă cu aceste persoane;

b) dețin sau au o influență semnificativă asupra unei persoane juridice ori entități sau construcții juridice înființate în beneficiul uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).

(6) Fără a aduce atingere aplicării, pe baza unei evaluări a riscului, a măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei, după împlinirea unui termen de un an de la data la care persoana a încetat să mai ocupe o funcție publică importantă în sensul alin. (2), instituțiile și persoanele prevăzute la art. 8 nu mai consideră persoana respectivă ca fiind expusă politic.

Art. 22. — (1) În sensul prezentei legi, prin *beneficiar real* se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune.

(2) Noțiunea de «beneficiar real» va include cel puțin:

a) în cazul societăților comerciale:

1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. Acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune;

2. persoana sau persoanele fizice care exercită în alt mod controlul asupra organelor de administrare sau de conducere ale unei persoane juridice;

b) în cazul persoanelor juridice, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau al altor entități ori construcții juridice care administrează și distribuie fonduri:

1. persoana fizică care este beneficiară a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau o entitate ori construcție juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau ale unei entități ori construcții juridice.”

4. La articolul 3, alineatele (1), (11), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) De îndată ce salariatul unei persoane juridice sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 8 are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, va informa persoana desemnată conform art. 14 alin. (1), care va sesiza imediat Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*. Persoana fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

desemnată va analiza informațiile primite și va sesiza Oficiul cu privire la suspiciunile motivate rezonabil. Acesta va confirma primirea sesizării.

(11) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private va informa de îndată Oficiul cu privire la autorizarea ori refuzul autorizării operațiunilor prevăzute la art. 28 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, comunicând și motivul pentru care s-a dispus soluția respectivă.

(2) Dacă Oficiul consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operațiunii pe o perioadă de 48 de ore. În cazul în care cele 48 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Suma pentru care s-a dispus suspendarea operațiunii rămâne blocată în contul titularului până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus suspendarea sau, după caz, până la dispunerea altei măsuri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile legii.

(3) Dacă Oficiul consideră că perioada prevăzută de alin. (2) nu este suficientă, poate solicita, motivat, înainte de expirarea acestui termen, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prelungirea suspendării efectuării operațiunii cu cel mult 72 de ore. În cazul în care cele 72 de ore se împlinesc într-o zi nelucrătoare, termenul se prorogă până la prima zi lucrătoare. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate autoriza o singură dată prelungirea solicitată sau, după caz, poate dispune încetarea suspendării operațiunii. Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului.”

5. La articolul 3, alineatele (6)—(9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 10 zile lucrătoare, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și transferurilor externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(8) Persoanele prevăzute la art. 8 lit. e) și f) nu au obligația de a raporta către Oficiu informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor în cursul determinării situației juridice a acestuia ori al apărării sau reprezentării acestuia în cadrul unor proceduri judiciare ori în legătură cu acestea, inclusiv al acordării de consultanță cu privire la declanșarea unor proceduri judiciare, potrivit legii, indiferent dacă aceste informații au fost primite sau obținute înainte, în timpul ori după încheierea procedurilor.

(9) Forma și conținutul raportului pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), (6) și (7) vor fi stabilite prin decizie a plenului Oficiului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Raportările prevăzute la alin. (6) și (7) se transmit Oficiului o dată la 10 zile lucrătoare, în baza unei metodologii de lucru elaborate de Oficiu.”

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

6. La articolul 3, după alineatul (9) se introduc trei noi alineate, alineatele (10), (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(10) În cazul persoanelor prevăzute la art. 8 lit. e) și f), raportările se fac către persoanele desemnate de către structurile de conducere ale profesiilor liberale, care au obligația de a le transmite Oficiului în cel mult 3 zile de la primire. Informațiile se transmit Oficiului nealterate.

(11) Autoritatea Națională a Vămilelor comunică lunar Oficiului toate informațiile pe care le deține, potrivit legii, în legătură cu declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1.889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului privind controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Comunitate, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Comunitate. Autoritatea Națională a Vămilelor va comunica Oficiului de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, toate informațiile legate de suspiciunile de spălare de bani sau finanțare a terorismului ce sunt identificate în cursul activității specifice.

(12) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la alin. (6) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și trezoreria statului, între Banca Națională a României și trezoreria statului. Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili, la propunerea plenului Oficiului, și alte excepții de la cerințele de raportare prevăzute la alin. (6), pe durată determinată.”

7. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute persoanele prevăzute la art. 8 nu sunt opozabile Oficiului.”

8. La articolul 6, alineatele (4)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) După primirea sesizărilor, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau alte structuri din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, pot solicita, motivat, Oficiului completarea acestora.

(5) Oficiul are obligația de a pune la dispoziție Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau altor structuri din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, la solicitarea acestora, datele și informațiile pe care le-a obținut potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(6) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau structurile din cadrul Ministerului Public, competente potrivit legii, care au formulat solicitări potrivit alin. (4), vor comunica trimestrial Oficiului stadiul de rezolvare a sesizărilor transmise, precum și cuantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate sau a măsurilor asigurătorii dispuse.”

9. La articolul 6, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Oficiul furnizează persoanelor prevăzute la art. 8 lit. a) și b), ori de câte ori este posibil, în regim de confidențialitate, printr-o modalitate de comunicare securizată, informații cu privire la clienți, persoane fizice și/sau juridice expuse la risc de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.”

fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Aplicarea, cu bună-credință, a prevederilor art. 3—5 de către persoane fizice și/sau juridice nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.”

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Intră sub incidența prezentei legi următoarele persoane fizice sau juridice:

- a) instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;
- b) instituțiile financiare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;
- c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, agenții de marketing autorizați/avizați în sistemul pensiilor private;
- d) cazinourile;
- e) auditorii, persoanele fizice și juridice care acordă consultanță fiscală sau contabilă;
- f) notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare ori desfășurarea, potrivit legii, a altor activități fiduciare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

g) furnizorii de servicii privind societăți comerciale sau alte entități, alții decât cei prevăzuți la lit. e) sau f);

h) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;

i) agenții imobiliari;

j) asociațiile și fundațiile;

k) alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri și/sau servicii, numai în măsura în care acestea au la bază operațiuni cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele.”

12. După articolul 8 se introduc două noi articole, articolele 81 și 82, cu următorul cuprins:

„Art. 81. — Persoanele prevăzute la art. 8 sunt obligate ca în desfășurarea activității lor să adopte măsuri adecvate de prevenire a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism și, în acest scop, pe bază de risc, aplică măsuri-standard, simplificate sau suplimentare de cunoaștere a clientelei, care să le permită identificarea, după caz, și a beneficiarului real.

Art. 82. — Instituțiile de credit nu vor intra în relații de corespondent cu o bancă fictivă sau cu o instituție de credit despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile și dacă au astfel de relații le vor termina.”

13. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Persoanele prevăzute la art. 8 au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei în următoarele situații:

a) la stabilirea unei relații de afaceri;

b) la efectuarea tranzacțiilor ocazionale în valoare de cel puțin 15.000 euro ori echivalent, indiferent dacă tranzacția se realizează printr-o singură operațiune sau mai multe operațiuni ce par a avea o legătură între ele;

c) când există suspiciuni că operațiunea în cauză are drept scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, indiferent de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei stabilite în prezenta lege și de valoarea operațiunii;

d) dacă există îndoieli privind veridicitatea sau relevanța informațiilor de identificare deja deținute despre client;

e) la cumpărarea sau schimbarea în cazinouri de jetoane a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 2.000 euro.

(2) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, persoana fizică sau juridică obligată să stabilească identitatea clienților va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (1) lit. b).

(3) Persoanele prevăzute la art. 8 au obligația să asigure aplicarea prevederilor acestei legi și în cazul activităților externalizate ori al celor desfășurate prin agenți.

(4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege în toate sucursalele și filialele acestora situate în state terțe.”

14. După articolul 9 se introduc două noi articole, articolele 91 și 92, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — Persoanele prevăzute la art. 8 vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei tuturor clienților noi, precum și, cât mai curând posibil, în funcție de risc, în cazul clienților existenți.

Art. 92. — (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor deschide și nu vor opera conturi anonime, respectiv conturi pentru care identitatea titularului sau beneficiarului nu este cunoscută și evidențiată în mod corespunzător.

(2) În aplicarea prevederilor art. 91, persoanele prevăzute la art. 8 vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor anonime existente cât mai curând posibil și oricum înainte ca acestea să fie utilizate în vreun fel.”

15. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Persoanele prevăzute la art. 8 pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei în următoarele situații:

a) în cazul polițelor de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este în valoare de până la echivalentul în lei a 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie mărite în așa fel încât să depășească limita echivalentului în lei a 1.000 euro, respectiv a echivalentului în lei a 2.500 euro, se vor aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei;

b) în cazul actelor de aderare la fondurile de pensii;

c) în cazul monedei electronice definite potrivit legii, în situațiile și în condițiile prevăzute de regulamentul la prezenta lege;

d) în cazul în care clientul este o instituție de credit sau financiară, în înțelesul art. 8, dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori, după caz, o instituție de credit ori financiară dintr-un stat terț, care impune cerințe similare cu cele prevăzute de prezenta lege și le supraveghează referitor la aplicarea acestora;

e) în alte cazuri și condiții, referitoare la clienți, operațiuni sau produse, care prezintă risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

16. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Persoanele prevăzute la art. 8 aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clienței, măsurile suplimentare de cunoaștere a clienței în următoarele situații care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism:

a) în cazul persoanelor care nu sunt prezente fizic la efectuarea operațiunilor;

b) în cazul relațiilor de corespondent cu instituții de credit din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene sau nu aparțin Spațiului Economic European;

c) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse politic, care sunt rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori într-un stat terț.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 aplică măsurile suplimentare de cunoaștere a clienței și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), care, prin natura lor, prezintă un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism.”

17. La articolul 14, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Persoanele prevăzute la art. 8 lit. a)—d), g)—j), precum și structurile de conducere ale profesiilor liberale prevăzute la art. 8 lit.e) și f) vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate, și vor stabili politici și proceduri adecvate în materie de cunoaștere a clienței, de raportare, de păstrare a evidențelor secundare sau operative, de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare, pentru a preveni și a împiedica operațiunile suspecte de spălarea banilor sau finanțarea terorismului, asigurând instruirea corespunzătoare a angajaților. Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate subordonat conducerii executive, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi.”

18. La articolul 14, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile alin. (1), (11) și (2) nu sunt aplicabile persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 8 lit. k).

(4) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să informeze toate sucursalele și filialele lor situate în state terțe asupra politicilor și procedurilor stabilite potrivit alin. (11).”

19. La articolul 16, alineatul (1) se abrogă.

20. La articolul 16, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Oficiul poate organiza seminarii de instruire în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării actelor de terorism. Oficiul și autoritățile de supraveghere pot participa la programele speciale de instruire a reprezentanților persoanelor prevăzute la art. 8.”

21. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități sau structuri:

a) autoritățile de supraveghere prudențială, pentru persoanele supuse acestei supravegheri, potrivit legii;

b) Garda Financiară, precum și orice alte autorități cu atribuții de control financiar-fiscal, conform legii;

c) structurile de conducere ale profesiilor liberale, pentru persoanele prevăzute la art. 8 lit. e) și f);

d) Oficiul, pentru toate persoanele prevăzute la art. 8, cu excepția celor pentru care modul de aplicare a prevederilor

prezentei legi se verifică și se controlează de autoritățile și structurile prevăzute la lit. a).

(2) Când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor, de finanțare a actelor de terorism sau alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi, autoritățile și structurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) vor informa de îndată Oficiul.

(3) Oficiul poate efectua verificări și controale comune cu autoritățile prevăzute la alin. (1) lit.b) și c).”

22. La articolul 18, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4), (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(4) Săvârșirea următoarelor fapte în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu constituie o încălcare a interdicției prevăzute la alin. (2):

a) furnizarea de informații autorităților competente prevăzute la art. 17 și furnizarea de informații în cazurile prevăzute în mod expres de lege;

b) transmiterea de informații între instituțiile de credit și instituțiile financiare din state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori din state terțe care aparțin aceluiași grup și aplică proceduri de cunoaștere a clienței și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege și sunt supravegheate referitor la aplicarea acestora de o manieră echivalentă celei reglementate prin prezenta lege;

c) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 8 lit. e) și f) din state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori state terțe care impun condiții echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, care își desfășoară activitatea profesională în cadrul aceleiași entități juridice ori al aceleiași structuri în care acționariatul, administrarea sau controlul de conformitate este comun;

d) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 8 lit. a), b), e) și f), situate în state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori state terțe care impun cerințe echivalente cu cele din prezenta lege, în cazurile legate de același client și de aceeași tranzacție derulată prin două sau mai multe dintre persoanele anterior menționate, cu condiția ca acestea să provină din aceeași categorie profesională și să li se aplice cerințe echivalente în privința secretului profesional și al protecției datelor cu caracter personal.

(5) Atunci când Comisia Europeană adoptă o decizie prin care constată că un stat terț nu îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (4) lit. b), c) sau d), persoanele prevăzute la art. 8 și salariații acestora au obligația de a nu transmite către acest stat sau către instituții ori persoane din statul în cauză informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism.

(6) Nu se consideră o încălcare a obligațiilor prevăzute la alin. (2) fapta persoanelor prevăzute la art. 8 lit. e) și f) care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite.”

23. La articolul 19, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ Oficiul efectuează analiza tranzacțiilor suspecte:

a) la sesizarea oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 8;

b) din oficiu, când ia cunoștință pe orice cale despre o tranzacție suspectă.”

24. La articolul 19, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5)¹, cu următorul cuprins:

„(5)¹ Activitatea deliberativă și de decizie prevăzută la alin. (5) se referă la lucrările de specialitate analizate de plenul Oficiului. Asupra chestiunilor de natură economico-administrativă plenul Oficiului se pronunță doar la solicitarea președintelui.

25. La articolul 19, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(16) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora.”

26. La articolul 22 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (2), art. 9, 9¹, 9², 12, art. 12¹ alin. (1), art. 13—15 și la 17.”

27. La articolul 22, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contravențiile se constată și sancțiunile prevăzute la alin. (2) se aplică de reprezentanții împuterniciți, după caz, de Oficiu sau de altă autoritate competentă, potrivit legii, să efectueze controlul. În cazul în care controlul este efectuat de autoritățile de supraveghere, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați de respectivele autorități.”

28. La articolul 22, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Pentru faptele prevăzute la alin. (1), pe lângă sancțiunile contravenționale se pot aplica de către autoritățile de supraveghere și măsuri sancționatorii specifice, potrivit competenței acestora.”

29. La articolul 23, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 53¹ alin. (3) lit. a)—c) din Codul penal.

(5) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.”

30. După articolul 23 se introduce un nou articol, articolul 23¹, cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — Persoana care a comis infracțiunea prevăzută la art. 23, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor participanți la săvârșirea infracțiunii beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”

31. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 23 și 24, precum și în cazul infracțiunii de finanțare a actelor de terorism, secretul bancar și secretul profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală și nici instanțelor de judecată. Datele și informațiile se transmit la solicitarea scrisă a procurorului sau a organelor de cercetare penală, dacă cererea acestora a fost autorizată de procuror, ori a instanțelor de judecată.”

32. La articolul 27 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) livrarea supravegheată a sumelor de bani;”

33. La articolul 27, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. d) poate fi dispusă de procuror și este autorizată prin ordonanță motivată care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară;

b) detalii cu privire la banii care fac obiectul supravegherii;

c) timpul și locul efectuării livrării sau, după caz, itinerarul ce urmează a fi parcurs în vederea efectuării livrării, dacă acestea sunt cunoscute;

d) datele de identificare a persoanelor autorizate să supravegheze livrarea.”

34. După articolul 27¹ se introduce un nou articol, articolul 27², cu următorul cuprins:

„Art. 27². — (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție trimite trimestrial Oficiului copii ale hotărârilor judecătorești definitive privind infracțiunea prevăzută la art. 23.

(2) Oficiul ține evidența statistică a persoanelor condamnate pentru infracțiunea prevăzută la art. 23.”

35. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Limitele minime ale operațiunilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. b) și e) și limitele maxime ale sumelor prevăzute la art. 12 lit. a) pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Oficiului.”

36. După articolul 31 se introduce următoarea mențiune:

„Prin prezenta lege sunt transpuse prevederile art. 1 alin. (5), art. 2 alin. (1), art. 3 pct. 1, 2 și 6—10, art. 4, 5, 6, 7, art. 8 alin. (2), art. 9 alin. (1), (5) și (6), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1)—(3) și (5), art. 13, 14, 17, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, art. 28 alin. (2)—(7), art. 29, art. 31 alin. (1) și (3), art. 32, art. 33 alin. (1) și (2), art. 34, art. 35 alin. (1) și (3), art. 37 alin. (1)—(3) și (5), precum și ale art. 39 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2005/60/CE din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 309 din 25 noiembrie 2005, și ale art. 2 din Directiva Comisiei Europene 2006/70/CE din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2005/60/CE în ceea ce privește definiția «persoanelor expuse politic» și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 214 din 4 august 2006.”

Art. II. — (1) Prevederile punctelor 13—17 ale articolului I intră în vigoare la 45 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I. Până la intrarea în vigoare a acestor prevederi rămân aplicabile dispozițiile legale în vigoare anterior acestei date.

(2) Guvernul adoptă, prin hotărâre, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu consultarea autorităților de supraveghere prudențială, a celor de control financiar-fiscal, a structurilor de conducere ale profesiilor liberale și a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, un regulament de aplicare a Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, în care vor fi detaliate măsurile standard, simplificate sau suplimentare de cunoaștere a clientelei, precum și

conținutul și condițiile de aplicare a Legii nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor adoptă metodologia de lucru prevăzută la art. 3 alin. (9) din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor va prezenta Guvernului spre aprobare un nou regulament de organizare și funcționare.

(5) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, autoritățile de supraveghere prudentțială, autoritățile de control financiar-fiscal al persoanelor prevăzute la art. 8 din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și structurile de conducere ale profesiilor liberale emit, potrivit competenței lor, norme de cunoaștere a clientelei.

(6) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, structurile de conducere ale profesiilor liberale vor încheia cu Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor protocoale de colaborare, iar protocoalele existente se vor actualiza în funcție de prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — (1) În aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul, care însoțesc transferurile de fonduri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 345 din 8 decembrie 2006, se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea respectării dispozițiilor privind informațiile despre plătitor, care însoțesc transferurile de fonduri:

a) Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit;

b) Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, pentru orice altă persoană juridică ce prestează servicii de transfer de fonduri.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 transferurile de fonduri prevăzute la art. 3 alin. 6 din regulament.

(3) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) Încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) ultima teză din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006;

b) Încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 4, art. 5 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1) și alin. (2) prima teză, art. 11, art. 12, art. 13 alin. (3), (4) și (5) și art. 14 prima teză din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006.

(4) Contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. a) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. b), cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.

(5) Contravențiile se constată și sancțiunile contravenționale se aplică de către reprezentanții împuterniciți anume desemnați de Banca Națională a României, respectiv de Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, potrivit competențelor.

(6) Prevederile art. 22 din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. IV. — Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 21 aprilie 2008.

Nr. 53.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2008 privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de S.C. DISTRIGAZ SUD — S.A.

Având în vedere dispozițiile art. 99 coroborate cu prevederile art. 100 alin. (1) lit. b) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2008 privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de S.C. DISTRIGAZ SUD — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 31 ianuarie 2008, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 1 se abrogă.**

2. **Articolul 3 se abrogă.**

3. **Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Regularizarea veniturilor aferente primului an al celei de-a doua perioade de reglementare se face pe baza

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,

Gergely Olosz

București, 24 aprilie 2008.

Nr. 43.

venitului reglementat unitar și a venitului total unitar prevăzut la art. 2.”

4. **La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică consumatorilor din localitățile în care S.C. DISTRIGAZ SUD — S.A. deține licența de furnizare a gazelor naturale și care optează pentru furnizare pe baza unui contract reglementat.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale realizat de S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L.

Având în vedere dispozițiile art. 99 coroborate cu prevederile art. 100 alin. (1) lit. b) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar, aferente serviciului de distribuție a gazelor naturale realizat de S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L., și se aprobă rata de creștere a eficienței economice, conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se stabilesc tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică terților, beneficiari ai serviciului de distribuție a gazelor naturale din localitățile în care S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L. deține licența de distribuție a gazelor naturale.

(3) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 3. — Regularizarea veniturilor aferente primului an al celei de-a doua perioade de reglementare se face pe baza venitului reglementat unitar și a venitului total unitar prevăzute la art. 1 și 2.

Art. 4. — S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,

Gergely Olosz

București, 24 aprilie 2008.

Nr. 44.

**Veniturile reglementate unitare, veniturile totale unitare
și ratele de creștere a eficienței economice pentru S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L.**

a) Activitatea de distribuție a gazelor naturale		
Cantitatea de gaze naturale distribuită	Mii mc	4.800.068
Venit reglementat unitar	Lei/1.000 mc	171,30
Venit total unitar	Lei/1.000 mc	207,02
Rata de creștere a eficienței economice		0,70%

**Tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale
realizat de S.C. DISTRIGAZ SUD REȚELE — S.R.L.**

Categoria de consumatori	Lei/1.000 mc
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1 cu un consum anual de până la 2.400 mc	244,61
B.2 cu un consum anual între 2.400 mc și 12.400 mc	244,09
B.3 cu un consum anual între 12.400 mc și 124.000 mc	225,53
B.4 cu un consum anual între 124.000 mc și 1.240.000 mc	215,32
B.5 cu un consum anual între 1.240.000 mc și 12.400.000 mc	200,83
B.6 cu un consum anual de peste 12.400.000 mc	187,76

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

